

Iubește-mă de iubire, de ură, de disperare...

Camelia Oprita

Sărutul, acest prezent cu tendința de a exploda,
crește până la nebunie.
A urmat sunetul zborului;
ieșisem dintre nori cu dorul de om, cu sentimentul
că nu se mai poate trăi nimic după noi.

Mi-am zis că e o primejdie fără sfârșit,
ceva se nalță în mine.
Mă îndeamnă la timpul de a trăi
pierdută de durere, de disperare, de lume,
în aerul tău.

Iubesc și mă tem. Ceva se nalță în mine;
nu mai pot supraviețui normal
din prea multă intensitate
trăiesc totul din toate direcțiile,
mor de frica acestei agonii,
diferită de viață, neînțeleasă de moarte.

Privește-mă în ochi să vezi cât de adânci
sunt secundele
care urcă înspre ființa ta.
Vezi după adâncimea ochilor mei?
Dacă nu ești îndrăgostit de mine,
vezi marginea lunii
ca o expresie maximă a absurdului.

Iubește-mă până nu mai poți trăi nimic
fără mine, iubește-mă de iubire,
de durere, de ură, de disperare.
Privește-mă în ochi să vezi cât de adânc
e albastrul fulgerat de ape.